

Sygn. akt VIII U 400/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2018 r. w Gliwicach

sprawy H. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 3 stycznia 2017 r. **nr** (...) - (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. B. prawo do przeliczenia wysokości emerytury z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 64,08 %, od dnia 21 grudnia 2016 roku,
- w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

(-)SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 400/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 stycznia 2017 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu H. B. prawo do emerytury od (...)r., tj. od osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia została ustalona zgodnie z art. 26 ww. ustawy. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 55,20%.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się jej zmiany i przyznanie świadczenia w wyższej wysokości. W uzasadnieniu zazaczył, że w okresach od 16 października 1967 r. do 15 marca 1973 r. pracował w (...) SA, a od 29 marca 1973 r. do 30 czerwca 1978 r. w (...) Z. P. Terenowa R.-W.. Twierdził, że osiągał wysokie zarobki, których uwzględnienie powinno wpłynąć na wysokość przyznanego świadczenia

emerytalnego. Ponadto przedłożył legitymację ubezpieczeniową, z której wynika wysokość osiągniętych zarobków w 1978 r. Wskazał również, że wystąpił do archiwum o dokumentację płacową z ww. okresów pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, że z uwagi na brak dokumentacji płacowej, za okresy od 1967 r. do 1970 r. i od 1972 r. do 1978 r. do podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. B. urodził się (...)

Ubezpieczony pracował:

- od 16 października 1967 r. do 22 kwietnia 1970 r. oraz od 2 maja 1972 r. do 15 marca 1973 r. w (...) SA w upadłości w B. jako ślusarz;

- od 29 marca 1973 r. do 30 czerwca 1978 r. w (...) Oddziale w Z. P. Terenowej w R. jako kierowca samochodowy, spawacz.

W okresie zatrudnienia w (...) Oddział w Z. na stanowisku kierowcy, do obowiązków odwołującego należało także wykonywanie prac związanych z załadunkiem, zabezpieczeniem towaru. Odwołujący samochodem typu S., J. przewoził głównie stal i różne materiały budowlane.

Od 15 sierpnia 1978 r. prowadzi działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest obróbka mechaniczna elementów metalowych oraz transport drogowy towarów. Dodatkowo ubezpieczony prowadzi gospodarstwo rolne, którego przeważającą formą są uprawy rolne połączone z chowem i hodowlą zwierząt.

W okresie od 23 kwietnia 1970 r. do 12 kwietnia 1973 r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W dniu 2 stycznia 2017 r. organ rentowy wydał decyzję, w której ponownie ustalił kapitał początkowego ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia kapitału początkowego przyjęto:

- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 55,20%,
- podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 673,93 obliczoną jako kwotę bazową i wwpw (1220,89 x 55,20%);
- okres składkowy – 29 lat, 2 miesiące i 16 dni;
- okresy nieskładkowe – 1 rok, 1 miesiąc i 14 dni;
- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 89,02%;
- wysokość 24% kwoty bazowej-293,01 zł;
- średnia dalsze trwanie życia: 209 miesięcy.

W wyniku dokonanych obliczeń organu rentowego, kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 91 675,76 zł.

Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 11 września 1991 r. do 30 września 1991 r., ponieważ nie zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne;

- od 11 października 1991 r. do 27 stycznia 1992 r., ponieważ ubezpieczony nie figuruje jako osoba prowadząca działalność gospodarczą.

Ponadto organ rentowy z uwagi na brak dokumentacji płacowej, do podstawy wymiaru przyjął wynagrodzenie minimalne za okresy: od 16 października 1967 r. do 22 kwietnia 1970 r., od 2 maja 1972 r. do 15 marca 1973 r., od 29 marca 1973 r. do 31 grudnia 1977 r., od 1 stycznia 1978 r. do 30 czerwca 1978 r.

W dniu 3 stycznia 2017 r. organ rentowy wydał decyzję, w której przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury. Jednocześnie ustalił, że wysokość świadczenia zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej będzie wynosiła 1858,75 zł.

Ubezpieczony kwestionował wysokość przyznanego świadczenia. Domagał się przeliczenia świadczenia o oparciu o faktycznie osiągnięte przez niego zarobki w okresach od 16 października 1967 r. do 15 marca 1973 r. gdzie pracował w (...) SA i od 29 marca 1973 r. do 30 czerwca 1978 r. gdzie pracował w (...) Z. P. Terenowa R.-W.. W związku z tym ubezpieczony wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

W trakcie postępowania, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego Z. T. na okoliczność odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego za okresy nieudokumentowane z okresu jego pracy w (...) SA oraz (...) Z. w oparciu o akta osobowe i przepisy branżowe, a także przeliczenie świadczenia na dzień złożenia wniosku.

Ostatecznie została sporządzona opinia główna i opinia uzupełniająca. Biegły dokonał również obliczeń w wariantcie uwzględniającym dodatek za prowadzenia pojazdu i w wariantcie z jego pominięciem.

Mając na względzie ww. opinie odtworzono wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne okresy. Do obliczeń, które Sąd podzielił nie uwzględniono dodatku za prowadzenie pojazdu, ponieważ nie ma dowodów na to, że ubezpieczonego ten dodatek otrzymywał.

Ubezpieczony w nw. okresach (praca w (...) SA) miał następujące kategorie zaszeregowania (wynikało to z ZUP dla pracowników fizycznych i umysłowych zatrudnionych w zakładach pracy Ministerstwa Górnictwa i Energetyki obowiązującego do 1 kwietnia 1957 r. oraz z protokołu dodatkowego nr 265/PW z 5 grudnia 1968 r.) :

- od 16 października 1967 r. – III kat., stawka- 28 zł/ dniówka;

- od 1 marca 1969 r. – V kat., stawka-56 zł/dniówka;

- od 1 lipca 1969 r. – VI kat., stawka – 64 zł/dniówka;

- od 2 maja 1972 r. – VI kat., stawka – 64 zł/dniówka;

- od 1 lutego 1973 r., VII kat., 72 zł/ dniówka.

Z kolei w okresie pracy w (...) Z., ubezpieczony otrzymywał:

- od 29 marca 1973 r. – 5, 20 zł/godz. – wg grupy płac IV-A (angaż z 29 marca 1973 r.);

- od 1 kwietnia 1974 r. – 7,50 zł/godz. – wg kat. IV tabeli II (angaż z 22 kwietnia 1974 r.);

- od 1 września 1974 r. – 8,50 zł/godz. – wg kat. VI tabeli II (angaż z 18 września 1974 r.);

- od 1 stycznia 1976 r. – 8,50 zł/ godz. – j.w (angaż z 31 grudnia 1975 r.);

-od 1 maja 1977 r. – 8,70 zł/godz. – j.w. (angaż z 30 kwietnia 1977 r.);

-od 28 maja 1977 r. – 9zł/godz. – wg kat. VII, tabeli II (angaż z 31 maja 1977 r.);

- od 1 lipca 1977 r. – 9,50 zł/godz. – wg kat. VIII tab. II (angaż z 25 czerwca 1977 r.);

- od 15 lutego 1978 r. – 13 zł/godz. – wg kat. VI tab. IV (angaż z 18 lutego 1978 r.).

W okresach spornych ubezpieczony pracował od poniedziałku do piątku w wymiarze 8 godzin dziennie, a w soboty w wymiarze 6 godzin. W tygodniu było to łącznie 46 godzin, a w miesiącu 200 godzin.

Rok	Wynagrodzenie zasadnicze	Kwota zasiłku	Ilość dni	Razem	Średni miesięczny zarobek przyjęty za podstawę obliczenia zasiłku	Zarobek przyjęty do wyliczenia wwpw
1973	(...),40	848	10	(...),40	13 709	18 415,40
1974	17 120	403,50	5	(...),50	25 638,50	33 242,00
1975	18 792	(...)	21	14 948	15 488,50	30 436,50
1976	19 992	605	6	10 397	23 763	34 160
1977	20 220	(...)	20	(...)	41 311,16	47 051,32

Wysokość wynagrodzenia za listopad i grudzień 1973 r. wynika z karty zasiłkowej, gdzie za okres od listopada 1973 r. do stycznia 1974 r. wpisano kwotę 7 842 zł, co podzielone przez 3 miesiące, daje średniomiesięcznie 2 614 zł miesięcznie.

W okresie od stycznia do marca 1974 r., ubezpieczony również przebywał na zasiłku. Z karty zasiłkowej wynika, że suma jego zarobków w tym okresie wyniosła 8 070 zł. Tym samym w miesiącach styczeń, luty i marzec otrzymywał on średnio po 2 690 zł miesięcznie (8070 zł : 30; k.77,82 akt sądowych).

Z kolei z danych znajdujących się w karcie zasiłkowej (k.77) za 1977 r. wynika, że ubezpieczony w okresach:

a) od stycznia do marca otrzymał łącznie 10 013 zł;

b) od kwietnia do czerwca otrzymał łącznie 10 637 zł, średniomiesięcznie – 3 545,67 zł (10 637 zł : 3);

c) od czerwca do sierpnia otrzymał łącznie 13 694 zł. Od kwoty tej należy odjąć otrzymaną od ubezpieczonego kwotę 3 545,67 zł jaką zgodnie z powyższym otrzymał w miesiącu czerwcu. Tym samym za miesiące lipiec i sierpień ubezpieczony otrzymał 10 148,33 zł; średniomiesięcznie 5 074,17 zł (10 148,33 zł : 2).

d) od sierpnia do października otrzymał łącznie 15 584 zł. Podobnie jak wyżej, od kwoty tej należy odjąć otrzymaną od ubezpieczonego kwotę 5074,17 zł jaką zgodnie z powyższym otrzymał on w miesiącu sierpniu. Tym samym za miesiące wrzesień i październik ubezpieczony otrzymał łącznie 10 509,83 zł; średniomiesięcznie 5 254,92 zł. (10 509,83 zł : 2).

Natomiast w miesiącach listopad i grudzień 1977 r. ubezpieczony otrzymał kolejno (...) i 2872 zł. Tym samym w 1977 r. ubezpieczony otrzymał łącznie 47 051,32 zł.

Stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy (w %) za lata od 1967 do 1998 do ustalenia wwpw kapitału początkowego kształtuje się w następujący sposób.

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (w zł)	kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego za rok kalendarzowy (w zł)	Liczba miesięcy podlegania ubezpieczeniu	Przeciętne miesięczne wynagrodzenie - do wyliczenia wwpw kapitału początkowego (w zł)	Wskaźnik wynagrodzenia razem do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (w %)
1	1967	1 736,00	24 192,00	3	6 048,00	28.70
2	1968	8 512,00	25 272,00	12	25 272,00	33.68
3	1969	16 656,00	26 088,00	12	26 088,00	63.85
4	1970	6 016,00	26 820,00	4	8 940.00	67.29
5	1971		28 296,00		-	
6	1972	12 992,00	30 108,00	8	20 072,00	64,73
7	1973	22 815,40	33 576,00	12	33 576,00	67,95
8	1974	33 242,00	38 220,00	12	38 220,00	86,98
9	1975	30 436,50	46 956,00	12	46 956,00	64.82
10	1976	34 160,00	51 372,00	12	51 372,00	66,50
U	1977	47 051,32	55 152,00	12	55 152,00	85,31
12	1978	27 420,00	58 644,00	9	43 983,00	62,34
13	1979	30 000,00	63 924,00	12	63 924,00	46.93

14	1980	30 000,00	72 480,00	12		72 480,00	41,39
15	1981	39 000,00	92 268,00	12		92 268,00	42,27
16	1982	66 000,00	139 572,00	12		139 572,00	47,29
17	1983	71 900,00	173 700,00	12		173 700,00	41,39
18	1984	136 800,00	202 056,00	12		202 056,00	67,70
19	1985	180 000,00	240 060,00	12		240 060,00	74,98
20	1986	194 400,00	289 140,00	12		289 140,00	67,23
21	1987	252 000,00	350 208,00	12		350 208,00	71,96
22	1988	324 000,00	637 080,00	12		637 080,00	50,86
23	1989	861 300,00	2 481 096,00	12		2 481 096,00	34,71
24	1990	3 763 974,00	12 355 644,00	10		10 296 370,00	36,56
25	1991	6 922 892,00	21 240 000,00	9		15 930 000,00	43,46
26	1992	16 500 200,00	35 220 000,00	12		35 220 000,00	46,85
27	1993	25 929 400,00	47 940 000,00	12		47 940 000,00	54,09
28	1994	33 607 600,00	63 936 000,00	12		63 936 000,00	52,56
29	1995	4 323,96	8 431,44	12		8 431,44	51,28
30	1996	5 506,52	10 476,00	12		10 476,00	52,56
31	1997	6 681,04	12 743,16	12		12 743,16	52,43

32	1998	8 346,35	14 873,88	12	14 873,88	56,11
----	------	----------	-----------	----	-----------	-------

Natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wariancie z 20 najlepszych lat z całego okresu ubezpieczenia przez 1999 rokiem, kształtuje się następująco:

Lp.	Rok	Łączna kwota wynagrodzenia - przychodu - świadczeń - pieniężnych - do wyliczenia wwpw kapitału początkowego (zł)	Przeciętne miesięczne wynagrodzenie - do wyliczenia wwpw kapitału początkowego (w zł)	Wskaźnik wynagrodzenia razem do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (w %)
1	1969	16 656,00	26 088,00	63.85
2	1970	6 016,00	8 940,00	67.29
3	1972	12 992,00	20 072.00	64.73
4	1973	22 815,40	33 576.00	67.95
5	1974	33 242,00	38 220,00	86,98
6	1975	30 436,50	46 956,00	64.82
7	1976	34 160.00	51 372,00	66.50
8	1977	47 051,32	55 152,00	85.31
9	1978	27 420,00	43 983,00	62,34
10	1984	136 800,00	202 056.00	67,70
11	1985	180 000,00	240 060,00	74,98
12	1986	194 400,00	289 140,00	67.23
13	1987	252 000,00	350 208.00	71,96

14	1988	324 000,00	637 080.00	50.86
15	1993	25 929 400,00	47 940 000,00	54,09
16	1994	33 607 600,00	63 936 000.00	52.56
17	1995	4 323,96	8 431,44	51,28
18	1996	5 506,52	10 476,00	52,56
19	1997	6 681,04	12 743.16	52,43
20	1998	8 346,35	14 873.88	56,11
SUMA:	1 281,53			
Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury	64,08%			

Do wyliczenia kapitału początkowego uwzględniono 29 lat, 2 miesiące i 16 dni okresów składkowych i 1 rok, 1 miesiąc oraz 14 dni okresów nieskładkowych. Kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 117 752,69 zł. Wysokość emerytury ubezpieczonego wyniosła ostatecznie 2 142,88 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego; akt osobowo-płacowych odwołującego; legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego; zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 17 maja 2017 r. (k.46); zeznań świadka L. G. złożonych na rozprawie w dniu 19 lipca 2017 r. (k.59-60); zeznań świadka B. M. złożonych na rozprawie w dniu 19 lipca 2017 r. (k.60); zeznań świadka C. S. złożonych na rozprawie w dniu 19 lipca 2017 r. (k.60); zeznań świadka K. W. złożonych na rozprawie w dniu 19 lipca 2017 r. (k.61); opinii biegłego Z. T. z 8 grudnia 2017 r. (k.64-95); zeznań świadka L. G. złożonych na rozprawie w dniu 23 marca 2018 r. (k.113-114); zeznań świadka B. M. złożonych na rozprawie w dniu 23 marca 2018 r. (k.115); zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 23 marca 2018 r. (k.115-116); opinii uzupełniającej biegłego Z. T. z 16 czerwca 2018 r. (k.123-141).

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłego Z. T. w wariancie z pominięciem dodatku za prowadzenie pojazdu. Biegły w sposób precyzyjny odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za okresy nieudokumentowane oraz obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wariancie z 20 najlepszych lat z całego okresu ubezpieczenia przed 1999 r. Do obliczeń wykorzystał dokumenty znajdujące się w aktach osobowo-płacowych ubezpieczonego, przepisach branżowych, legitymacji ubezpieczeniowej. Jeżeli chodzi o dodatek za rodzaj prowadzonego pojazdu, to dodatek ten zdaniem Sądu nie powinien zostać doliczony, ponieważ przysługiwał on za każdą godzinę udokumentowanej pracy na pojeździe, co wynika wprost z angaży, a brak jest jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej czasu pracy odwołującego „na pojeździe”. W oparciu o zeznania świadków nie można było również ustalić charakteru tego składnika wynagrodzenia odwołującego, czy przysługiwał wyłącznie za prowadzenie pojazdu, czy także wówczas gdy kierowcy wykonywali inne czynności związane z transportem np. za załadunek towaru, jego zabezpieczenie. W tym

miejszu należy podkreślić, że przy odtwarzaniu wynagrodzenia Sąd bierze pod uwagę tylko te składniki, co których nie ma wątpliwości, że ubezpieczony je otrzymywał. Otrzymana kwota nie może być hipotetyczna. Nie może być ona oparta na przypuszczeniu. W związku Sąd opierając się na obliczeniach biegłego Z. T. wskazanych w opinii uzupełniającej, podzielił jego obliczenia (wariant z pominięciem spornego dodatku) uznając, że zostały one wykonane w sposób prawidłowy i uznał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 64,08%.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez organ rentowy do opinii głównej sporządzonej przez biegłego sądowego, wskazać należy, iż zostały one skutecznie odparte w opinii uzupełniającej. Natomiast odnosząc się do podniesionych zarzutów do sporządzonej opinii uzupełniającej, to podnieść należy, że są one bezzasadne.

W okresie od stycznia do marca 1974 r. ubezpieczony faktycznie otrzymał łącznie 8 070 zł. Suma zarobków wymienionych w karcie zasiłkowej za okres od stycznia do marca 1974 r. wynosi 8.070 zł i taką też kwotę do swoich obliczeń przyjął biegły. Tym samym zarzuty podnoszone przez organ rentowy są bez znaczenia.

Natomiast jeżeli chodzi o zarzuty dotyczące wyliczenia wynagrodzenia odwołującego za rok 1977r, to wyliczenia biegłego zostały w tym zakresie skorygowane przez Sąd. Drobna korekta nie wpłynęła ostatecznie na wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, albowiem ten nadal kształtuje się na poziomie 64,08 %. Wysokość wynagrodzenia za rok 1977 w związku z zarzutami organu rentowego przedstawia się następująco:

Z danych znajdujących się w karcie zasiłkowej (k.77) za 1977 r. wynika, że ubezpieczony w okresach:

- a) od stycznia do marca otrzymał łącznie 10 013 zł;
- b) od kwietnia do czerwca otrzymał łącznie 10 637 zł, średniomiesięcznie – 3 545,67 zł (10 637 zł : 3);
- c) od czerwca do sierpnia otrzymał łącznie 13 694 zł. Od kwoty tej należy odjąć otrzymaną od ubezpieczonego kwotę 3 545,67 zł jaką zgodnie z powyższym otrzymał w miesiącu czerwcu. Tym samym za miesiące lipiec i sierpień ubezpieczony otrzymał 10 148,33 zł; średniomiesięcznie 5 074,17 zł (10 148,33 zł : 2).
- d) od sierpnia do października otrzymał łącznie 15 584 zł. Podobnie jak wyżej, od kwoty tej należy odjąć otrzymaną od ubezpieczonego kwotę 5074,17 zł jaką zgodnie z powyższym otrzymał on w miesiącu sierpniu. Tym samym za miesiące wrzesień i październik ubezpieczony otrzymał łącznie 10 509,83 zł; średniomiesięcznie 5 254,92 zł. (10 509,83 zł : 2).

Natomiast w miesiącach listopad i grudzień 1977 r. ubezpieczony otrzymał kolejno (...) i 2872 zł. Tym samym w 1977 r. ubezpieczony otrzymał łącznie 47 051,32 zł.

Zgromadzone dowody Sąd uznał za kompletne i pozwalające na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Szczegółowe zasady wyliczania wysokości emerytur przyznanych na podstawie art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uregulowane zostały w art. 25 i 26 tej ustawy.

W myśl art. 25, ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zaevidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie natomiast z art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 (ust. 1).

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2).

Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3).

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4).

Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego (ust. 5).

Z kolei jak stanowi art. 173 ust. 1 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (ust.3).

W myśl ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast po myśli art. 53, ust. 1 emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Jak bowiem wynika z przytoczonych wyżej przepisów art. 173, 174 i 53 ustawy emerytalnej, na wysokość kapitału początkowego uwzględnia się wyłącznie okresy składkowe i nieskładkowe wymienione szczegółowo w art. 6 i 7 ustawy emerytalnej.

Przedmiot sporu w niniejszym postępowaniu było prawidłowe ustalenie wskaźnika wysokości podstawy kapitału początkowego, co w konsekwencji wpływa na wysokość świadczenia emerytalnego. Ubezpieczony kwestionował przyjęte przez organ rentowy kwoty otrzymywanych przez niego wynagrodzeń za okresy nieudokumentowane. Twierdził, że w tych latach osiągał wyższe wynagrodzenie niż przyjął to organ rentowy, co oznacza, że wyższy powinien być wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wysokość emerytury.

W trakcie toczącego się postępowania, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego Z. T., który sporządził opinię główną oraz opinię uzupełniającą, w których odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za okresy nieudokumentowane, wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego; kapitał początkowy oraz wysokość świadczenia emerytalnego.

W opinii uzupełniającej w wariantcie II którą Sąd podzielił pominięto dodatek za rodzaj prowadzonego pojazdu, gdyż on przysługiwał za każdą godzinę udokumentowanej pracy na pojeździe, co wynika wprost z angaży, a brak jest jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej czasu pracy odwołującego „na pojeździe”.

Przechodząc do dalszych rozważań, podnieść należy, iż organ rentowy kwestionował obliczenia biegłego, lecz podniesione zarzuty okazały się bezzasadne. Biegły w sposób prawidłowy odtworzył wynagrodzenie, które otrzymywał ubezpieczony. W obliczeniach wziął pod uwagę przepisy branżowe oraz zachowaną dokumentację osobowo-płacową ubezpieczonego. Z obliczeń tych wynika, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia wyniósł 64,08%. Drobną korekta wynagrodzenia odwołującego za rok 1977 r. przedstawiona powyżej, nie wpłynęła na ostateczną wysokość wwpw., który okazał się wyższy, niż ten, który przyjął wcześniej organ rentowy, tj.: 55,20%. Okoliczność ta wynikała z tego, że ubezpieczony faktyczny osiągał wyższe wynagrodzenie niż przyjął to organ rentowy.

W związku z tym Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego, w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do przeliczenia emerytury z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 64,08% od (...), tj.: od dnia osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego.

W pozostałym zakresie, tj w zakresie w jakim Sąd nie uwzględnił wwpw w wysokości 65,28 % odwołanie ubezpieczonego, na mocy z art. 477¹⁴§1 kpc zostało oddalone.

(-) SSR del. Magdalena Kimel